

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2021. gada 16. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesiskā sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – Piemērošanas joma – 51. pants – Savienības tiesību īstenošana – Pamatlēmums 2002/584/TI – Tiesas kompetence – Pirms Eiropas apcietināšanas ordera izdošanas veikta atsauce – Pieņemamība – Princips *ne bis in idem* – 50. pants – “Attaisnošanas” un “notiesāšanas” jēdzieni – Amnestija izsniegšanas dalībvalstī – Galīgais lēmums par kriminālvajāšanas pārtraukšanu – Amnestijas atsaukšana – Lēmuma par kriminālvajāšanas pārtraukšanu atcelšana – Atkārtota kriminālvajāšanas uzsākšana – Nolēmuma, kas pieņemts pēc attiecīgās personas kriminālatbildības izvērtējuma, nepieciešamība – Direktīva 2012/13/ES – Tiesības uz informāciju kriminālprocesā – Piemērošanas joma – Jēdziens “kriminālprocess” – Likumdošanas procedūra, lai pieņemtu rezolūciju par amnestijas atcelšanu – Šīs rezolūcijas atbilstības valsts konstitūcijai kontroles tiesā procedūra

Lietā C-203/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavas III rajona tiesa, Slovākija) iesniedza ar 2020. gada 11. maija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 11. maijā, kriminālprocesā pret

AB,

CD,

EF,

NO,

JL,

GH,

IJ,

LM,

PR,

ST,

* Tiesvedības valoda – slovāku.

UV,

WZ,

BC,

DE,

FG,

piedaloties:

HI,

Krajská prokuratúra v Bratislave,

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: otrās palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*], kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši J. Pasers [*J. Passer*], F. Biltšens [*F. Biltgen*], L. S. Rosi [*L. S. Rossi*] (referente) un N. Vāls [*N. Wahl*],

ģenerālvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretāre: M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2021. gada 6. maija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- AB vārdā *M. Mandzák, M. Para, L. Hlbočan* un *E. Kaščák, advokāti,*
- CD, EF, NO un JL vārdā – *M. Krajčí* un *M. Para, advokāti,*
- IJ vārdā – *M. Totkovič* un *M. Pohovej, advokāti,*
- *Krajská prokuratúra v Bratislave* vārdā – *R. Remeta* un *V. Pravda, pārstāvji,*
- Slovēkijas valdības vārdā – *B. Ricziová, pārstāve,*
- Eiropas Komisijas vārdā – *S. Grünheid* un *A. Tokár, pārstāvji,*

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2021. gada 17. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LES 4. panta 3. punktu, LESD 82. pantu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47., 48. un 50. pantu, Padomes Pamatlēmumu 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV 2012, L 142, 1. lpp.).
- 2 Šis lūgums ir iesniegts kriminālprocesā, kas uzsākts pret AB, CD, EF, NO, JL, GH, IJ, LM, PR, ST, UV, WZ, BC, DE un FG (turpmāk tekstā – “aizdomās turētie”), kurā iesniedzējtiesa ir paredzējusi izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi attiecībā uz vienu no šīm personām.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Pamatlēmums 2002/584

- 3 Pamatlēmuma 2002/584 17. panta “Termiņi un kārtība, kādos pieņem lēmumu izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi” 1. punktā ir noteikts:

“Eiropas apcietināšanas orderi izskata un izpilda steidzamības kārtā.”

Direktīva 2012/13

- 4 Direktīvas 2012/13 1. pantā “Priekšmets” ir paredzēts:

“Šī direktīva paredz noteikumus par aizdomās turēto vai apsūdzēto personu tiesībām uz informāciju, par viņu tiesībām kriminālprocesā un par viņiem izvirzīto apsūdzību. Tā paredz noteikumus arī par to personu tiesībām uz informāciju par viņu tiesībām, uz kurām attiecas Eiropas apcietināšanas orderis.”

- 5 Šīs direktīvas 2. panta “Darbības joma” 1. punktā ir noteikts:

“Šo direktīvu piemēro no brīža, kad dalībvalsts kompetentās iestādes ir informējušas personas par to, ka viņas tiek turētas aizdomās vai ir apsūdzētas par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, līdz brīdim, kad process ir pabeigts, par ko uzskata brīdi, kad ir galīgi noteikts, vai aizdomās turētais vai apsūdzētā persona ir izdarījusi noziedzīgo nodarījumu, tostarp attiecīgos gadījumos sprieduma pieņemšanu un jebkādu pārsūdzību izskatīšanu.”

Slovākijas tiesības

Grozītā Konstitūcija

- 6 Saskaņā ar 2017. gada 30. marta *Ústava Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas Konstitūcija), kurā grozījumi izdarīti ar *ústavný zákon č. 71/2017 Z. z.* (Konstitucionālais likums Nr. 71/2017) (turpmāk tekstā – “grozītā Konstitūcija”), 86. pantu:

“*Národná rada Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas Valsts padome) kompetencē tostarp ir:

[..]

i) lemt par [Slovākijas Republikas] prezidenta lēmuma, kas pieņemts saskaņā ar 102. panta 1. punkta j) apakšpunktu, atcelšanu, ja tas ir pretrunā demokrātiskās valsts un tiesību principiem; pieņemtā rezolūcija ir vispārpiemērojama un tiek publicēta tādā pašā veidā kā likums,

[..].”

- 7 Šis konstitūcijas 129.a pantā ir paredzēts:

“*Ústavný súd Slovenskej republiky* [(Slovākijas Republikas Konstitucionālā tiesa)] lemj par Slovākijas Republikas Valsts padomes rezolūcijas, ar kuru tiek atsaukta amnestija vai individuāla apžēlošana, kas pieņemta saskaņā ar 86. panta i) punktu, atbilstību konstitūcijai. Konstitucionālā tiesa pēc savas ierosmes uzsāk tiesvedību, piemērojot pirmo teikumu [..].”

- 8 Minētās konstitūcijas 154.f pantā ir noteikts:

“(1) 86. panta i) punkts, 88.a pants un 129.a pants ir piemērojami arī Slovākijas Republikas valdības vadītāja 1998. gada 3. marta lēmuma par amnestiju, kas publicēts ar numuru 55/1998, V un VI pantam, Slovākijas Republikas valdības vadītāja 1998. gada 7. jūlija lēmumam par amnestiju, kas publicēts ar numuru 214/1998, kā arī Slovākijas Republikas prezidenta 1997. gada 12. decembra lēmumam par apsūdzētā apžēlošanu [..].

(2) Amnestijas un apžēlošanas atcelšana, piemērojot 1. punktu:

a) izraisa valsts iestāžu lēmumu atcelšanu, ciktāl tie ir tikuši pieņemti un pamatoti, balstoties uz 1. punktā minēto amnestiju un apžēlošanu, un

b) likvidē likumiskos šķēršļus kriminālvajāšanai, kuri balstīti uz 1. punktā minēto amnestiju un apžēlošanu; šo likumisko šķēršļu ilgums netiek iekļauts noilguma termiņa aprēķinā saistībā ar faktiem, uz kuriem attiecas 1. punktā minētā amnestija un apžēlošana.”

Grozītais likums par Konstitucionālo tiesu

- 9 2017. gada 30. marta *zákon č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov* (Likums Nr. 38/1993 par Slovākijas Republikas Konstitucionālās tiesas organizāciju, procedūras noteikumiem un tiesnešu statusu), kurā

grozījumi izdarīti ar *zákon č. 72/2017 Z. z.* (Likums Nr. 72/2017) (turpmāk tekstā – “grozītais Likums par Konstitucionālo tiesu”), trešās daļas otrās iedaļās sestajā nodaļas 48.b panta 1.–3. punktā bija paredzēts:

“(1) Konstitucionālā tiesa pēc savas ierosmes uzsāk procesu pēc būtības, piemērojot Konstitūcijas 129.a pantu, un šis process tiek uzsākts dienā, kad Slovēķijas Republikas Valsts padomes atbilstoši Konstitūcijas 86. panta i) punktam pieņemtā rezolūcija tiek publicēta *Zbierka zákonov* [(Oficiālais Vēstnesis)].

(2) Vienīgais procesa dalībnieks ir Slovēķijas Republikas Valsts padome.

(3) Otrs procesa dalībnieks ir Slovēķijas Republikas valdība, ko pārstāv Slovēķijas Republikas tieslietu ministrs – ja process attiecas uz rezolūciju, ar ko atcelta amnestija, – vai Slovēķijas Republikas prezidents – ja process attiecas uz rezolūciju, ar ko atcelta individuāla apžēlošana.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 10 Pret aizdomās turētajiem notiek kriminālvajāšana Slovēķijā par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas esot izdarīti 1995. gadā.
- 11 1998. gada 3. martā Slovēķijas Republikas valdības vadītājs, kurš Slovēķijas Republikas prezidenta pilnvaru termiņa beigšanās dēļ tajā laikā īstenoja tā pilnvaras, izdeva rīkojumu par amnestiju attiecībā uz šiem noziedzīgajiem nodarījumiem (turpmāk tekstā – “1998. gada amnestija”).
- 12 Ar 2001. gada 29. jūnija lēmumu *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavas III rajona tiesa, Slovēķija) izbeidza minēto kriminālvajāšanu, pamatojoties, konkrēti, uz šo amnestiju. Šis lēmums, kas ir kļuvis galīgs, Slovēķijas tiesībās radīja tādas pašas sekas kā tās, ko būtu radījis attaisnojošs spriedums.
- 13 2017. gada 4. aprīlī stājās spēkā Konstitucionālais likums 71/2017, kā arī Likums 72/2017.
- 14 Ar 2017. gada 5. aprīļa rezolūciju Slovēķijas Republikas Valsts padome, pamatojoties uz grozītās Konstitūcijas 86. panta i) punktu, atcēla 1998. gada amnestiju.
- 15 Ar 2017. gada 31. maija spriedumu *Ústavný súd Slovenskej republiky* (Slovēķijas Republikas Konstitucionālā tiesa), piemērojot grozītās Konstitūcijas 129.a pantu, nosprieda, ka šī rezolūcija atbilst Konstitūcijai.
- 16 Saskaņā ar grozītās Konstitūcijas 154.f panta 2. punktu 2017. gada 5. aprīļa rezolūcijā ir prasīts atcelt *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavas III rajona tiesa) 2001. gada 29. jūnija lēmumu, līdz ar to kriminālvajāšana pret aizdomās turētajiem tika atkārtoti uzsākta.
- 17 Iesniedzējtiesa norāda, ka pēc *Krajská prokuratúra v Bratislave* (Bratislavas Reģionālā prokuratūra, Slovēķija) lūguma tā ir izdevusi starptautisku apcietināšanas orderi attiecībā uz ST, pamatojoties uz to, ka viņš varētu atrasties Mali. Tā piebilst – tā kā nevar izslēgt, ka šī persona atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, tai ir nodoms izsniegt arī Eiropas apcietināšanas orderi attiecībā uz šo personu.

- 18 Tomēr šī tiesa šaubās, vai šāda Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšana pamatlietā nav pretrunā principam *ne bis in idem*.
- 19 Šajā ziņā, norādījusi, ka, pēc tās domām, Pamatlēmums 2002/584 un līdz ar to Harta šajā gadījumā ir piemērojami, iesniedzējtiesa paskaidro, ka tai pirms Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas tostarp ir jāpārliciecinās, ka tiek garantēta attiecīgās personas pamattiesību aizsardzība. Šajā nolūkā tā vispirms vēlas noskaidrot, vai uz galīgo nolēmumu, ar kuru tiek izbeigta kriminālvajāšana, attiecas Hartas 50. pantā nostiprinātais princips *ne bis in idem*, it īpaši kontekstā, kad šāds lēmums ir pieņemts, pamatojoties uz amnestiju, un pēc tam atcelts ar tiesību aktu, ar kuru tiek atcelta šī amnestija, bez īpaša tiesas nolēmuma vai tiesvedības.
- 20 Turpinājumā iesniedzējtiesa šaubās par to, vai tāda likumdošanas procedūra kā pamatlietā, kuras priekšmets ir amnestijas atcelšana, kā rezultātā tiek atcelts individuāls lēmums, ar kuru ir pārtraukta kriminālvajāšana, ietilpst Direktīvas 2012/13 piemērošanas jomā, kura paredz ikviena aizdomās turētā tiesības katrā kriminālprocesa stadijā saņemt informāciju par šo procesu, ciktāl tā ir nepieciešama, lai nodrošinātu lietas taisnīgu izskatīšanu, kā arī tiesības piekļūt lietas materiāliem. Apstiprinošas atbildes gadījumā šī tiesa norāda, ka gan tiesvedība Slovērijas Republikas Valsts padomē, gan procedūra *Ústavný súd Slovenskej republiky* (Slovērijas Republikas Konstitucionālā tiesa) radītu šķērslī tam, lai puse, kas ir iesaistīta vienā vai otrā no šīm procedūrām, varētu īstenot savas procesuālās pamattiesības, un tas varētu būt pretrunā ne tikai minētās direktīvas noteikumiem, bet arī Hartas 47. un 50. pantam, kā arī LESD 82. pantam.
- 21 Visbeidzot, iesniedzējtiesa šaubās par to, vai tādi valsts tiesību akti kā pamatlietā aplūkoti, saskaņā ar kuriem dalībvalsts konstitucionālās tiesas kontrole pār tiesību aktu normu, ar ko tiek atsaukta amnestija, izpaužas vienīgi kā tās atbilstības valsts konstitūcijai vērtējums, bet nevar tikt izvērtēta tās atbilstība Savienības tiesībām, ir saderīgi ar LESD 267. pantu, pamattiesībām, kas it īpaši ir garantētas Hartas 47. un 50. pantā, kā arī ar lojālas sadarbības principu, kas izriet no LES 4. panta 3. punkta. Tāpat “valsts mehānisms” amnestijas atcelšanai, iespējams, var būt pretrunā samērīguma un efektivitātes principiem, kas ierobežo dalībvalstu procesuālo autonomiju valsts tiesību normu pieņemšanā.
- 22 Šajos apstākļos *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavas III rajona tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai *ne bis in idem* principam ir pretrunā Eiropas apcietināšanas ordera izdošana saskaņā ar [Pamatlēmumu 2002/584], ņemot vērā [Hartas] 50. pantu, ja krimināllieta ir galīgi izbeigta ar attaisnojošu tiesas spriedumu vai pārtraucot tiesvedību, ja šie lēmumi tikuši pieņemti, balstoties uz amnestiju, kuru likumdevējs atcēlis, kad šie lēmumi bija kļuvuši galīgi, un ja valsts tiesību sistēmā ir paredzēts, ka šādas amnestijas atcelšana izraisa valsts iestāžu lēmumu atcelšanu, ciktāl tie ir tikuši pieņemti un pamatoti, balstoties uz amnestijām un apžēlošanu, un ja pazūd likumiskie šķēršļi kriminālvajāšanai, kuri bija pamatoti ar šādi atcelto amnestiju, turklāt nepastāvot tiesas nolēmumam vai īpašai tiesvedībai?
- 2) Vai ar tiesībām uz taisnīgu tiesu, kas garantētas [Hartas] 47. pantā, kā arī ar tiesībām netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu, kas garantētas [Hartas] 50. pantā un [LESD] 82. pantā, ir saderīga tāda valsts tiesību norma, ar kuru bez valsts tiesas lēmuma tieši tiek atcelts valsts tiesas nolēmums, ar ko ir izbeigts kriminālprocess un kam saskaņā ar valsts tiesībām piemīt galīga attaisnojoša nolēmuma raksturs, un pamatojoties uz ko kriminālprocess ir ticis galīgi pārtraukts pēc amnestijas piešķiršanas atbilstoši valsts likumam?

- 3) Vai ar lojalitātes principu [LES] 4. panta 3. punkta izpratnē, [LESD] 267. panta izpratnē, kā arī [LESD] 82. panta izpratnē, ar tiesībām uz taisnīgu tiesu, kas garantētas [Hartas] 47. pantā, kā arī ar tiesībām netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu, kas garantētas [Hartas] 50. pantā, ir saderīga tāda valsts tiesību norma, ar kuru tiek ierobežota *Ústavný súd Slovenskej republiky* [(Slovākijas Republikas Konstitucionālā tiesa)] kontrole pār Slovākijas Republikas Valsts padomes rezolūciju, ar ko ir atcelta amnestija vai individuālas apžēlošanas un kas pieņemta, piemērojot [grozītās Konstitūcijas] 86. panta i) punktu, vienīgi pamatojoties uz atbilstības Konstitūcijai novērtējumu, neņemot vērā Eiropas Savienības pieņemtos saistošos aktus un it īpaši [Hartu], [LESD], kā arī [LES]?”

Par tiesvedību Tiesā

Par lūgumu piemērot steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību

- 23 Iesniedzējtiesa lūdza šai lietai piemērot Tiesas Reglamenta 107. pantā paredzēto steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību, atsaucoties uz Pamatlēmuma 2002/584 17. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru “Eiropas apcietināšanas orderi izskata un izpilda steidzamības kārtā”.
- 24 2020. gada 3. jūnijā Tiesa pēc tiesneša referenta priekšlikuma, uzklusījusi ģenerālvokāti, nolēma, ka šis lūgums nav jāapmierina, jo šī tiesa nav sniegusi nevienu elementu, kas ļautu izvērtēt īpašos iemeslus, saskaņā ar kuriem būtu steidzami lemt par šo lietu. Konkrēti, minētā tiesa nav konstatējusi, ka aizdomās turētie būtu bijuši apcietinājumā, ne arī *a fortiori* izklāstījuši iemeslus, kuru dēļ Tiesas atbildes būtu varējušas būt noteicošas minēto personu iespējamai atbrīvošanai.

Par pieteikumu mutvārdu procesa atkārtotai sākšanai

- 25 Ar 2021. gada 22. jūnijā Tiesas kancelejā iesniegto pieteikumu AB lūdza atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu.
- 26 Sava lūguma pamatojumam AB norāda, ka ģenerālvokāte secinājumu 53. un 54. punktā ir konstatējusi, ka lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieļautas vairākas neprecizitātes. Šajā kontekstā AB kā jaunu apstākli vēlas precizēt, ka savā 2001. gada 29. jūnija nolēmumā *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavas III rajona tiesa) kriminālvajāšanas izbeigšanu pamatoja nevis ar amnestiju, bet gan ar valsts tiesību principu *ne bis in idem*.
- 27 Atbilstoši Reglamenta 83. pantam Tiesa jebkurā brīdī, uzklusījusi ģenerālvokātu, var izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu, it īpaši, ja kāds lietas dalībnieks pēc šīs daļas pabeigšanas iesniedz ziņas par jaunu faktu, kam var būt izšķiroša ietekme uz Tiesas nolēmumu, vai arī ja lieta ir jāizskata, pamatojoties uz argumentu, kuru lietas dalībnieki vai Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētās ieinteresētās personas nav apsprieduši.
- 28 Tomēr šajā gadījumā tas tā nav.
- 29 Savā lūgumā AB vienīgi sniedz pats savu interpretāciju par lietas pamatā esošajiem faktiem, it īpaši *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavas III rajona tiesa) 2001. gada 29. jūnija lēmumu.

- 30 Papildus tam, ka šāda interpretācija nav jauns fakts Tiesas Reglamenta 83. panta izpratnē, saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru LESD 267. pantā noteiktās prejudiciālā nolēmuma tiesvedības ietvaros, kuras pamatā ir skaidra funkciju sadale starp valsts tiesām un Tiesu, tikai valsts tiesas kompetencē ir konstatēt un novērtēt pamatlietas faktus. Šajā ziņā Tiesa ir pilnvarota lemt vienīgi par Savienības tiesību interpretāciju vai spēkā esamību, ņemot vērā iesniedzējtiesas izklāstīto faktisko un tiesisko situāciju, lai varētu sniegt šai tiesai informāciju, kas ir noderīga tajā izskatāmās lietas izlemšanai (spriedumi, 2017. gada 27. aprīlis, *A-Rosa Flussschiff*, C-620/15, EU:C:2017:309, 35. punkts, kā arī 2019. gada 14. novembris, *Dilly's Wellnesshotel*, C-585/17, EU:C:2019:969, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 31 Turklāt, ciktāl ar savu lūgumu atkārtoti sākt mutvārdu procesu AB mēģina atbildēt uz ģenerālvokātes secinājumiem, pietiek norādīt, ka arī ģenerālvokātes secinājumu saturs pats par sevi nevar būt jauns fakts, pretējā gadījumā lietas dalībniekiem, atsaucoties uz šādu faktu, būtu tiesības atbildēt uz minētajiem secinājumiem. Taču lietas dalībnieki nevar apspriest ģenerālvokāta secinājumus. Tādējādi Tiesai ir bijusi iespēja uzsvērt, ka saskaņā ar LESD 252. pantu ģenerālvokāta uzdevums ir, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē izteikt pamatotus secinājumus lietās, kurās saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtiem ir vajadzīga ģenerālvokāta iesaistišanās, lai palīdzētu viņam izpildīt savu uzdevumu, proti, nodrošināt tiesību ievērošanu Līgumu interpretēšanā un piemērošanā. Saskaņā ar šo statūtu 20. panta ceturto daļu un Reglamenta 82. panta 2. punktu ģenerālvokāta secinājumi izbeidz mutvārdu procesu. Tā kā secinājumi neietilpst lietas dalībnieku debatēs, tiek sākts Tiesas apspriedes posms. Tātad runa nav par atzinumu, kas adresēts tiesnešiem vai lietas dalībniekiem, kurus sniegusi ārpus Tiesas esoša iestāde, bet gan par individuālu, pamatotu un publiski izteiktu viedokli, ko pauž pašas iestādes loceklis (spriedums, 2021. gada 6. oktobris, *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Šajā gadījumā Tiesa, uzklusijusi ģenerālvokāti, konstatē, ka AB izvirzītie elementi neatklāj nevienu jaunu faktu, kam varētu būt izšķiroša ietekme uz nolēmumu, kas tai jāpieņem šajā lietā, un ka lieta nav jāizskata, pamatojoties uz argumentu, ko lietas dalībnieki vai ieinteresētās personas nav apspriedušas. Turklāt Tiesa, kuras rīcībā pēc tiesvedības rakstveida un mutvārdu daļas ir visa vajadzīgā informācija, uzskata, ka ir pietiekami informēta, lai pieņemtu nolēmumu.
- 33 Tātad nav jāizdod rīkojums par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 34 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Hartas 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā Eiropas apcietināšanas ordera izdošana attiecībā uz personu, pret kuru sākotnēji ir uzsākta kriminālvajāšana, kas sākotnēji tika pārtraukta ar galīgu tiesas nolēmumu, kurš pieņemts, pamatojoties uz amnestiju, un kas ir atkārtoti uzsākta pēc tāda likuma pieņemšanas, ar kuru tiek atcelta šī amnestija un atcelts minētais tiesas nolēmums.

Par Tiesas kompetenci

- 35 Slovākijas valdība apstrīd Tiesas kompetenci lemt par pirmo prejudiciālo jautājumu, jo, tā kā neviena Savienības tiesību norma pamatlietā nav piemērojama, Harta arī neesot piemērojama pamatlietā. Faktiski iesniedzējtiesa vēloties, lai Tiesa izvērtē Slovākijas valsts tiesības attiecībā uz amnestiju, un tas neesot tās kompetencē. Turklāt Savienības tiesības neesot piemērojamas *ratione temporis*, jo visi pamatlietas fakti esot notikuši pirms Slovākijas Republikas pievienošanās Savienībai.
- 36 Šajā ziņā jānorāda, ka pirmais prejudiciālais jautājums attiecas uz Hartas 50. pantu.
- 37 Hartas piemērošanas joma attiecībā uz dalībvalstu rīcību ir definēta tās 51. panta 1. punktā, saskaņā ar kuru Hartas noteikumi attiecas uz dalībvalstīm tikai tad, ja tās īsteno Savienības tiesības.
- 38 Turklāt šis Hartas 51. panta 1. punkts apstiprina Tiesas pastāvīgās judikatūras atziņu, ka Savienības tiesību sistēmā garantētās pamattiesības ir piemērojamas visās Savienības tiesībās reglamentētajās situācijās, taču ne ārpus šādām situācijām (spriedums, 2021. gada 14. janvāris, *Okrazhna prokuratura – Haskovo* un *Apelativna prokuratura – Plovdiv*, C-393/19, EU:C:2021:8, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 39 Tādējādi, ja tiesiskā situācija neietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā, tad tās izskatīšana nav Tiesas kompetencē un, iespējams, norādītās Hartas normas nevar pašas par sevi pamatot šo kompetenci (spriedums, 2021. gada 14. janvāris, *Okrazhna prokuratura – Haskovo* un *Apelativna prokuratura – Plovdiv*, C-393/19, EU:C:2021:8, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 40 Šajā gadījumā, kā norāda Komisija, ir taisnība, ka pamatliesa attiecas uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas nav saskaņoti Savienības tiesībās, un ka turklāt šīs tiesības neregulē amnestijas pieņemšanu un atcelšanu.
- 41 Tomēr pirmais jautājums attiecas nevis uz valsts tiesību aktu par šiem noziedzīgajiem nodarījumiem vai šo amnestiju interpretāciju, bet gan uz Hartas 50. panta interpretāciju Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas procedūrā, kuru iesniedzējtiesa plāno uzsākt.
- 42 Taču šāda procedūra ietilpst Pamatlēmuma 2002/584 *ratione materiae* un *ratione temporis* piemērošanas jomā, līdz ar to, tā kā šis lēmums var tikt piemērots Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas procedūrai, kuru iesniedzējtiesa plāno uzsākt, Harta var tikt piemērota arī šai procedūrai.
- 43 Līdz ar to Tiesas kompetencē ir atbildēt uz pirmo prejudiciālo jautājumu.

Par pieņemamību

- 44 Slovākijas valdība un Komisija uzsver, ka iesniedzējtiesa vēl nav izdevusi Eiropas apcietināšanas orderi un ka nav skaidrs, vai tā to darīs, jo nav pierādīts, ka persona, pret kuru būtu jāizdod šis orderis, atrodas kādas dalībvalsts teritorijā. Taču dalībvalstis īstenojot Savienības tiesības Hartas 51. panta 1. punkta izpratnē tikai tad, ja izsniegšanas tiesu iestāde un izpildes tiesu iestāde piemērojot valsts tiesību normas, kas pieņemtas, īstenojot Pamatlēmumu 2002/584. Tādējādi tikai Eiropas apcietināšanas ordera faktiskā izdošana varot tikt uzskatīta par Savienības tiesību īstenošanu. Savukārt ar nodomu izdot Eiropas apcietināšanas orderi vien nepietiekot, lai attiecīgo

kriminālprocesu varētu uzskatīt par Savienības tiesību īstenošanu, kā rezultātā Harta tiek piemērota visiem jautājumiem par šīs procedūras tiesiskumu. Līdz ar to pirmais prejudiciālais jautājums neesot atbilstošs un esot hipotētisks un līdz ar to nepieņemams.

- 45 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka LESD 267. pantā iedibinātās sadarbības starp Tiesu un valsts tiesām ietvaros tikai valsts tiesai, kura izskata strīdu un ir atbildīga par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā lietas īpatnības, ir jāizvērtē gan prejudiciālā nolēmuma nepieciešamība, lai tā varētu pieņemt nolēmumu lietā, gan jautājumu, ko tā uzdod Tiesai, atbilstība. Līdz ar to Tiesai principā ir jāsniedz nolēmums, ja uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 6. oktobris, *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 46 No minētā izriet, ka uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju attiecas atbilstības prezumpcija. Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālu jautājumu tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesiskā regulējuma interpretācijai vai spēkā esamības izvērtējumam nav nekāda sakara ar pamatlietas faktisko situāciju vai tās priekšmetu, ja izvirzītā problēma ir hipotētiska vai ja Tiesai nav zināmi faktiskie vai juridiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2021. gada 6. oktobris, *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu skaidri izriet, ka *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavas III rajona tiesa) uzskata, ka Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumi attiecībā uz vienu no aizdomās turētajiem principā ir izpildīti un ka tai ir nodoms izsniegt šādu Eiropas apcietināšanas orderi, jo esot iespējams, ka šī persona atrodas citā dalībvalstī vai varētu tajā ierasties. Turklāt no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka tas, ka iesniedzējtiesa ir izsniegusi Eiropas apcietināšanas orderi, ir atkarīgs no atbildes, ko Tiesa sniegs uz pirmo prejudiciālo jautājumu.
- 48 Šādos apstākļos apgalvot, ka valsts tiesai, kurai ir šaubas par Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas tiesiskumu, ņemot vērā piemērojamās Savienības tiesību normas, ir jāizsniedz šāds orderis, lai vēlāk varētu vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, būtu acīmredzami pretrunā minētā LESD 267. panta mērķim.
- 49 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar šo tiesību normu izveidotā prejudiciālā nolēmuma mehānisma mērķis ir nodrošināt, lai Savienības tiesībām visos apstākļos visās dalībvalstīs būtu vienāda iedarbība, un tādējādi novērst atšķirības šo tiesību normu, kas valsts tiesām ir jāpiemēro, interpretācijā nolūkā nodrošināt šādu piemērošanu, valsts tiesai sniedzot līdzekli to grūtību novēršanai, kuras varētu radīt prasība par Savienības tiesību pilnīgu iedarbību dalībvalstu tiesu sistēmās. Tādējādi valsts tiesām ir visplašākās iespējas vai pat pienākums vērsties Tiesā, ja tās uzskata, ka tajās izskatāmajā lietā ir radušies jautājumi, saistībā ar kuriem ir jāinterpretē Savienības tiesību normas, par ko tām ir jālemj vai jānovērtē to spēkā esamība (spriedums, 2021. gada 6. oktobris, *Consorzio Italian Management* un *Catania Multiservizi*, C-561/19, EU:C:2021:799, 28. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 50 Tas tā vēl jo vairāk ir šajā gadījumā, jo Eiropas apcietināšanas ordera sistēma ietver divu līmeņu aizsardzību attiecībā uz pieprasītās personas procesuālajām un pamattiesībām, jo pirmajā līmenī – valsts tiesu nolēmuma, tāda kā valsts apcietināšanas orderis, izdošanas brīdī – paredzētajai aizsardzībai tiek pievienota aizsardzība, kas jānodrošina otrajā līmenī, proti, izsniedzot Eiropas apcietināšanas orderi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 12. decembris,

Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg un Openbaar Ministerie (Lionas un Tūras prokurori), C-566/19 PPU un C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, 59. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 51 Tādējādi saistībā ar pasākumu, kurš tāpat kā Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšana var ietekmēt attiecīgās personas tiesības uz brīvību, šī aizsardzība nozīmē, ka lēmums, kas atbilst prasībām, kuras ir raksturīgas efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā, ir jāpieņem vismaz vienā no diviem minētās aizsardzības līmeņiem (spriedums, 2019. gada 27. maijs, OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras), C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 68. punkts).
- 52 Līdz ar to, vēršoties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par interpretāciju, lai pārliecinātos, ka Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšana atbilst no Savienības tiesībām izrietošajiem pienākumiem, izsniegšanas tiesu iestāde vēlas izpildīt no Pamatlēmuma 2002/584 izrietošos pienākumus un tādējādi īsteno Savienības tiesības Hartas 51. panta 1. punkta izpratnē.
- 53 Turklāt pretēji tam, ko norāda Komisija, šāda apsvēruma sekas nav tādas, ka Savienības tiesības kļūst piemērojamas kriminālprocesam, kurā šo Eiropas apcietināšanas orderi var izsniegt, jo šis kriminālprocess atšķiras no šāda ordera izsniegšanas procedūras, uz kuru attiecas vienīgi Pamatlēmums 2002/584 un tātad – Savienības tiesības.
- 54 Tādējādi pirmais prejudiciālais jautājums ir pieņemams.

Par lietas būtību

- 55 Lai atbildētu uz pirmo jautājumu, ir jānorāda – kā izriet no Hartas 50. panta, kurā princips *ne bis in idem* ir nostiprināts Savienības tiesībās –, ka “nevienu nedrīkst atkārtoti tiesāt vai sodīt krimināllietā par nodarījumu, par kuru viņš saskaņā ar tiesību aktiem Savienībā jau ticis attaisnots vai notiesāts ar galīgu spriedumu”.
- 56 Lai noteiktu, vai tiesas nolēmums ir tāds, ar kuru ir pieņemts galīgs nolēmums attiecībā uz personu, it īpaši ir jāpārliecinās, ka šis nolēmums ir pieņemts pēc tam, kad lieta ir izvērtēta pēc būtības (pēc analogijas – attiecībā uz Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (OV 2000, L 239, 19. lpp.), kas parakstīta Šengenā 1990. gada 19. jūnijā, 54. pantu – skat. spriedumus, 2005. gada 10. marts, *Miraglia*, C-469/03, EU:C:2005:156, 30 punkts; 2014. gada 5. jūnijs, M, C-398/12, EU:C:2014:1057, 28. punkts, un 2016. gada 29. jūnijs, *Kossowski*, C-486/14, EU:C:2016:483, 42. punkts).
- 57 Šo interpretāciju apstiprina, pirmkārt, Hartas 50. panta formulējums, jo, kā secinājumu 51. punktā ir norādījuši ģenerālvokāte, jēdzieni “notiesāšana” un “attaisnošana”, uz kuriem ir atsauce šajā tiesību normā, noteikti nozīmē, ka ir tikusi izvērtēta attiecīgās personas kriminālatbildība un ka šajā ziņā ir pieņemts lēmums.
- 58 Otrkārt, minētā interpretācija atbilst leģitīmajam mērķim novērst noziedzīgo nodarījumu izdarījušo personu nesodāmību, kas ir mērķis, kurš iekļaujas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas bez iekšējām robežām kontekstā, kurā tiek nodrošināta personu brīva pārvietošanās, kas paredzēta LES 3. panta 2. punktā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2016. gada 6. septembris,

Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, 36. un 37. punkts; 2020. gada 2. aprīlis, *Ruska Federācija*, C-897/19 PPU, EU:C:2020:262, 60. punkts, kā arī 2021. gada 12. maijs, *Bundesrepublik Deutschland* (Interpola sarkanais paziņojums), C-505/19, EU:C:2021:376, 86. punkts).

- 59 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, protams, izriet, ka 2001. gada 29. jūnija nolēmumam, ar kuru *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavas III rajona tiesa) izbeidza kriminālvajāšanu pret aizdomās turētājiem, saskaņā ar valsts tiesībām ir tādas pašas sekas kā attaisnojošam lēmumam.
- 60 Tomēr neatkarīgi no šī lēmuma rakstura un sekām Slovākijas tiesībās no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem, šķiet, izriet, ka minētā lēmuma, kas tika pieņemts, tostarp pamatojoties uz 1998. gada amnestiju, vienīgās sekas bija minētās kriminālvajāšanas pārtraukšana, pirms *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavas III rajona tiesa) vai jebkura cita Slovākijas tiesa varēja lemt par aizdomās turēto kriminālatbildību, bet tas tomēr ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 61 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Hartas 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā Eiropas apcietināšanas ordera izdošana attiecībā uz personu, pret kuru ir uzsākta kriminālvajāšana, kas sākotnēji tika pārtraukta ar galīgu tiesas nolēmumu, kurš pieņemts, pamatojoties uz amnestiju, un kas ir atkārtoti uzsākta pēc tāda likuma pieņemšanas, ar kuru tiek atcelta šī amnestija un atcelts minētais tiesas nolēmums, ja tas ir ticis pieņemts pirms attiecīgās personas kriminālatbildības izvērtēšanas.

Par otro jautājumu

- 62 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu iedibinātās sadarbības starp valstu tiesām un Tiesu procedūras ietvaros tai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu izlemt tās izskatīšanā esošo strīdu. Šajā kontekstā Tiesai attiecīgā gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi (spriedums, 2021. gada 26. oktobris, *PL Holdings*, C-109/20, EU:C:2021:875, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 63 Tādējādi, ņemot vērā lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojumu, kas ir apkopots šī sprieduma 20. punktā, otrais prejudiciālais jautājums ir jāsaprot kā tāds, kura mērķis ir noskaidrot, vai Direktīva 2012/13 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā ir piemērojama likumdošanas procesam par amnestijas atsaukšanu, kā arī tiesvedībai, kuras mērķis ir pārbaudīt šīs atsaukšanas atbilstību valsts konstitūcijai, un – ja atbilde ir apstiprinoša – vai šī direktīva, to skatot kopā ar Hartas 47. un 50. pantu, ir pretrunā šādām tiesvedībām.
- 64 Slovākijas valdība un Komisija uzskata, ka šis jautājums, pat pārformulēts, ir nepieņemams. Tā kā Direktīva 2012/13 attiecas tikai uz kriminālprocesu, tā neesot piemērojama Slovākijas Republikas Valsts padomes vai *Ústavný súd Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas Konstitucionālā tiesa) uzsāktajām tiesvedībām saskaņā ar piemērojamajām Slovākijas tiesībām. It īpaši, tiesvedība šajā pēdējā minētajā tiesā neattiecoties uz noteiktu fizisku vai juridisku personu tiesībām un pienākumiem, un tās mērķis neesot pārbaudīt to kriminālatbildību. Vienīgais šīs procedūras mērķis esot izvērtēt, vai Slovākijas Republikas Valsts padomes pieņemtā rezolūcija, piemērojot grozītās Konstitūcijas 86. panta i) punktu, atbilst Konstitūcijai.
- 65 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka šādi izvīrītie iebildumi par otrā prejudiciālā jautājuma pieņemamību būtībā attiecas uz pašu Savienības tiesību piemērojamību, konkrēti, Direktīvas 2012/13 piemērošanas jomu un tādējādi – uz tās interpretāciju. Tādējādi šie argumenti, kas tātad attiecas

uz uzdotā jautājuma būtību, atbilstoši to saturam nevar radīt šī jautājuma nepieņemamību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 20. aprīlis, *Repubblica*, C-896/19, EU:C:2021:311, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 66 Tādējādi otrais prejudiciālais jautājums, kā tas ir pārformulēts šī sprieduma 63. punktā, ir pieņemams.
- 67 Lai uz to atbildētu, jānorāda, ka Direktīvas 2012/13 1. pantā ir paredzēti noteikumi, pirmkārt, par aizdomās turēto vai apsūdzēto tiesībām uz informāciju par viņu tiesībām kriminālprocesā un par viņiem izvirzīto apsūdzību un, otrkārt, par personu, uz kurām attiecas Eiropas apcietināšanas orderis, tiesībām uz informāciju par viņu tiesībām.
- 68 Turklāt saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 1. punktu to piemēro no brīža, kad dalībvalsts kompetentās iestādes ir informējušas personas par to, ka viņas tiek turētas aizdomās vai ir apsūdzētas par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, un līdz brīdim, kad process ir pabeigts, par ko uzskata brīdi, kad ir galīgi noteikts, vai aizdomās turētais vai apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, tostarp attiecīgos gadījumos – notiesāšanu un lēmumu par jebkādu pārsūdzību.
- 69 No šīm tiesību normām izriet, ka minētā direktīva ir piemērojama tiesvedībām par Eiropas apcietināšanas orderiem, kā arī kriminālprocesiem, ciktāl to mērķis ir noteikt, vai aizdomās turētais vai apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu.
- 70 No tā izriet, ka procedūra, kuras priekšmets nav personas kriminālatbildības noteikšana, neietilpst Direktīvas 2012/13 piemērošanas jomā.
- 71 It īpaši, šī direktīva tādējādi nevar tikt piemērota likumdošanas procesam saistībā ar amnestijas atsaukšanu, kā arī tiesvedībai, kuras mērķis ir pārbaudīt šīs atsaukšanas atbilstību valsts konstitūcijai. Pat neatkarīgi no to ietekmes uz personas procesuālo stāvokli šādu procesu mērķis nav noteikt šīs personas iespējamo kriminālatbildību.
- 72 Nemot vērā iepriekš minēto, uz otro prejudiciālo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīva 2012/13 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nav piemērojama likumdošanas procesam par amnestijas atsaukšanu, kā arī tiesvedībai, kuras priekšmets ir šīs atsaukšanas atbilstības valsts konstitūcijai pārbaude.

Par trešo jautājumu

- 73 Ar savu trešo prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 4. panta 3. punkts, LESD 82. un 267. pants, kā arī Hartas 47. un 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru šīs dalībvalsts konstitucionālās tiesas kontrole pār tiesību normu, ar kuru tiek atsaukta amnestija, ir ierobežota tikai ar vērtējumu par šīs normas atbilstību Konstitūcijai, turklāt nevar tikt izvērtēta tās atbilstība Savienības tiesībām.
- 74 Šajā ziņā vispirms ir jāuzsver, kā to pamatoti ir norādījusi Slovērijas valdība un kā secinājumu 72. punktā ir norādījusi ģenerālvokāte, ka valsts tiesību akti, kuros paredzēta likumdošanas procedūra attiecībā uz amnestijas atsaukšanu, kā arī tiesvedība, kuras mērķis ir pārbaudīt šīs atsaukšanas atbilstību Konstitūcijai, neīsteno Savienības tiesības, jo šādas procedūras neietilpst šo tiesību piemērošanas jomā.

75 Tādējādi, tā kā Savienības tiesības šādiem valsts tiesību aktiem nav piemērojamas, Tiesai, ņemot vērā šī sprieduma 37.–39. punktā minētos apsvērumus, nav kompetences atbildēt uz trešo prejudiciālo jautājumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

76 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā Eiropas apcietināšanas ordera izdošana attiecībā uz personu, pret kuru ir uzsākta kriminālvajāšana, kas sākotnēji tika pārtraukta ar galīgu tiesas nolēmumu, kurš pieņemts, pamatojoties uz amnestiju, un kas ir atkārtoti uzsākta pēc tāda likuma pieņemšanas, ar kuru tiek atcelta šī amnestija un atcelts minētais tiesas nolēmums, ja tas ir ticis pieņemts pirms attiecīgās personas kriminālatbildības izvērtēšanas.
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nav piemērojama likumdošanas procesam par amnestijas atsaukšanu, kā arī tiesvedībai, kuras priekšmets ir šīs atsaukšanas atbilstības valsts konstitūcijai pārbaude.

[Paraksti]